

Ким була Марва Ель-Шербіні?

Єгиптянка. Гандболістка. Спортсменка. Бремен. Вчитель. Мусульманка. Фармацевт. Уродженка Дрездена. Мати. Партнер. Дочка. Сестра. Подруга. Сусідка...

Марва Ель-Шербіні народилася 7 жовтня 1977 року в Александрії (**Єгипет**). Її батьки були хіміками і мали двох дітей.

З 1982 по 1995 рік вона відвідувала *жіночий коледж Ель-Наср* в Олександрії, і її описують як особливо **успішну ученицю**. Вона була активною старостою. За словами її однокласників, вона була дуже **харизматичною** і любила заступатися за інших **людей** **Ким була Марва Ель-Шербіні?**

Марва Ель-Шербіні почала грати в **гандбол** під час навчання в коледжі. Вона тренувалася в одному з найбільших спортивних клубів Олександрії і потрапила до національної жіночої збірної з гандболу. Вона брала участь у міжнародних **змаганнях**.

Після коледжу вивчала фармацію в Олександрійському університеті. Потім працювала **фармацевтом**.

У 2003 році **вийшла заміж за** Елві О. Він також був фармацевтом і генетичним дослідником. Він переїхав до Бремена (**Німеччина**), щоб здобути ступінь магістра. Через деякий час Марва Ель-Шербіні поїхала за ним. Вона викладала арабську мову в Бремені.

Ким була Марва Ель-Шербіні?

Марва Ель-Шербіні переїхала до **Дрездена** у 2005 році, щоб захистити докторську дисертацію свого чоловіка. На початку 2006 року там народився їхній **син**.

Після відпустки по догляду за дитиною вона повернулася до роботи фармацевтом у 2008 році, в тому числі в університетській лікарні Дрездена.

У 2009 році вона знову **завагітніла**.

Того ж року вона була жорстоко вбита з антимусульманських расистських мотивів.

Попередня історія

У серпні 2008 року Марва Ель-Шербіні зі своїм сином відвідала дитячий майданчик у Дрездені-Йоганнштадті. Щоб дворічний малюк міг гойдатися, вона попросила молодого чоловіка відпустити гойдалку. Перед цим він довго сидів на ній з дівчинкою. Чоловік одразу ж почав кидатися расистськими образами на адресу Марви Ель-Шербіні та її сина. Він став гучним, агресивним і погрозливим. Він вимагав, щоб вона та її син покинули дитячий майданчик.

Марва Ель-Шербіні залишалася впевненою в собі і наполягала на тому, щоб її синові дозволили гойдатися на гойдалці. Чоловік погрожував завдати шкоди дворічній дитині, якщо вони не покинуть територію. Інші присутні батьки викликали поліцію. Згодом вони також зазнали образ від зловмисника. Коли прибула поліція, чоловік стверджував, що Марва Ель-Шербіні сама почала "бійку". Він також підтвердив свої расистські, людиноненависницькі погляди.

Марва Ель-Шербіні **подала кримінальну заяву про злочин.**

Злочинець був допитаний, під час якого він повторив свої масові антимусульманські та расистські висловлювання. У жовтні 2008 року районний суд Дрездена засудив його до штрафу в розмірі 330 євро. Потім він подав апеляцію.

В результаті апеляції в листопаді 2008 року відбувся **основний судовий процес**. На ньому Марва Ель-Шербіні та її майбутній вбивця зустрілися знову. У супроводі чоловіка вона виступала як єдиний свідок. Підсудний неодноразово ображав її і був засуджений до штрафу в розмірі 780 євро та зобов'язаний сплатити судові витрати.

Він заявив, що не підкориться. Через день після основного судового засідання засуджений подав апеляцію. Прокурор зробив те ж саме через його серйозну нерозсудливість і нелюдське ставлення. **Слухання апеляції** було призначено на 1 липня 2009 року.

Вбивство

Підсудний, його державний захисник, прокурор, суддя, двоє народних засідателів, секретар і Марва Ель-Шербіні як єдиний свідок з'явилися на **апеляційному слуханні 1 липня 2009 року.**

Марва Ель-Шербіні мала серйозні побоювання з приводу безпеки, оскільки не мала бути фізично відокремлена від обвинуваченого. Спочатку вона не хотіла давати свідчення особисто. Однак, врешті-решт, вона вирішила це зробити, і її супроводжував її чоловік Елві О.. Їхній син, якому зараз три роки, того дня захворів, тому батькам довелося взяти його з собою до районного суду.

Обвинувачений носив у рюкзаку бойовий ніж, який вийшов з-під контролю. Коли він прийшов, його державний захисник вже призначив йому місце біля суддівської лави. Однак підсудний сів ближче до дверей судової зали на місце, де вже лежали документи громадського захисника. Це означало, що двері до зали судового засідання знаходилися зліва за його спиною, а отже, в безпосередній близькості.

Під час судового процесу його расистський, правоекстремістський світогляд неодноразово ставав очевидним. Головуючий суддя виніс кілька попереджень і припустив можливість збільшення штрафу.

Головуючий суддя спочатку заявив, що може обійтися без свідчень Марви Ель-Шербіні, оскільки підсудна зізналася у скоєному. Однак один з присяжних наполіг на своєму. Марва Ель-Шербіні увійшла до зали суду і дала свідчення з тією ж інформацією, що й раніше. Злочинець знову і знову тиснув на неї з питанням, чому вона перебуває в Німеччині і чого вона хоче в Німеччині. Вона постійно отримувала відмову. Коли Марву Ель-Шербіні звільнили зі свідків, вона вийшла через вузький коридор між лавою захисту і стіною до дверей. Її чоловік пішов за нею з дитиною за руку.

Незадовго до того, як Марва Ель-Шербіні змогла дійти до дверей, обвинувачений напав на неї і завдав кілька беззвучних ударів ножом, який він приніс із собою. Її чоловік відпустив дитину і став між дружиною і нападником, щоб захистити її. Він був важко поранений.

Озброєний поліцейський підбіг і вистрілив - але в Елві О. Зрештою, його довелося кілька разів реанімувати і ввести в стан штучної коми.

Марва Ель-Шербіні була вбита на очах у свого сина і чоловіка в залі засідань регіонального суду Дрездена.

Проблема називається **расизмом**

Жахлива смерть Марви Ель-Шербіні **не є поодиноким випадком**. Мотивом вбивства став **антимусульманський расизм**.

Антимусульманський расизм ґрунтується на історично сформованих **відносинах соціальної влади**, які розрізняють "нас" та "інших". Ця відмінність підживлюється сконструйованими образами, припущеннями та наративами, які відтворюються в ЗМІ та публічному дискурсі. Це розрізнення також має вплив на такі інституції, як школа, система охорони здоров'я, правосуддя або робота поліції. Вона впливає на доступ, наприклад, до ринку праці чи житла. Вона впливає на відчуття безпеки та благополуччя людей у громадських місцях.

Дискримінаційні стереотипи мислення проникають у нашу свідомість - часто несвідомо - і впливають на рішення, судження та дії. Це **дискримінує, знецінює і загрожує** людям, які є мусульманами, вважаються мусульманами або належать до мусульманських країн.

У своїй найгіршій формі расистський світогляд призводить до вбивства. Знову і знову. До сьогоднішнього дня.

Тому річниця смерті Марви Ель-Шербіні, 1 липня, є загальнонаціональним днем дій проти антимусульманського расизму.